

Eiendommens reelle Værdi. Men nu forandres jo i Virkeligheden Principet, og det har Ingen udtrykt stærkere end den høitæredede Indenrigsminister selv, idet han sagde, at nu er det Meningens, at det skal være en reel Byrde, der hviler paa Eiendommen. Ja, det er rigtigt, det er Meningens. Men derved forandres, forekommer det mig, ogsaa Grundlaget, Stillingen, saaledes, at det nu kunde blive nødvendigt at give Reglen paa en anden Maade end i Loven af 1858, hvor Forudsætningen var en hel anden. Jeg skal ikke bestride, at det er rigtigt at gøre Snekastningen væsentlig til en kommunal Byrde. Jeg har indbrømt, at jeg meget godt kunde forstaa, at man vilde gjøre det til en kommunal Sag, en kommunal Byrde, og at man vilde fordele denne paa Kommunens Beboere ligesom de kommunale Byrder i Almindelighed, og jeg skal derfor ikke komme nærmere ind paa at undersøge, hvad den høitæredede Minister nærmere omfattede, at det kunde være naturligt, navnlig hvor der byggedes Villæer og Eiendomme af den Art, der staa ubeboede om Vinteren, at disse ogsaa da kom til at bidrage til Snekastningen, fordi de jo mange Gange medførte Anlæg af nye Veie, og derfor forøgede Snekastningsbyrden. Jeg erkjender, at der kan være meget Sandt derti, der kan gjøres meget i den Retning, men det skal jeg nu lade ligge. Jeg gaar altsaa ud fra, at der ikke skal gjøres Indsigelse imod, at for Fremtiden Snekastningsbyrden kommer til at paa-hvile Eiendommene i Kommunen væsentlig som en reel Byrde. Men naar det forholder sig saaledes, bliver Grundprincippet i den nuværende Ordning i Virkeligheden forandret, og derfor maa jeg gjentage, at det bliver i høj Grad at anbefale at redigere, at forfatte, de Regler, der gives angaaende Forpligtelses Anvendelse, paa en anden Maade og i andre Udtryk end dem, hvori man har givet Reglen i den ældre nugældende Bestemmelse, som hvilede paa et andet Princip, en anden Forudsætning. At man i 1858 nævnte Folkeholdet ved Siden af Bygningernes Assuranceværdi og Hartkornet, er ganske naturligt; det var Meningens, at der tillige skulde tages Hensyn dertil, men hvis det er Meningens, som den høitæredede Minister siger, for Fremtiden skal være gjældende Regel, spørger jeg, hvilken Rolle Momentet: Folkeholdet da skal spille, og er det da ikke snarere nødvendigt eller i al Fald ønskeligt til Veiledning for de Autoriteter, der skulle foretage Fordelingen, til Veiledning for de Borgere, paa hvem man skal lægge Byrden, at det noget nærmere antydes, hvad man mener med Folkeholdet? Ellers vil det blive muligt, at man i en Umtsaa-

freds i en Kommune fordele denne Byrde alene efter Hartkornet og Bygningernes Assuranceværdi i det Forhold, som man der finder passende, og som især det enkelte Sted kan være ganske forvarligt, uden at tage Hensyn til Folkeholdet, medens man i en anden Kommune væsentligt tager Hensyn til Folkeholdet, maatte fordi man ønsker det for rigtigt, maatte fordi man en Gang har været vant til at gjøre det efter de gjældende Regler. Men derved tilvebringes der større Uklarhed, og der raabes. Bei for en stor Bilkærlighed, der kan føre til en forskjellig Fremgangsmaade paa de forskjellige Steder. Det er det, som jeg ønsker ændret. Jeg som mit Bedkommende vilde anfse det for heldigt, hvis det var Meningens, at Snekastningsbyrden for Fremtiden skulde være væsentlig en reel Byrde, der hvilede paa Eiendommen, at man da sagde det ligefrem, at man sagde, at den skal fordeles efter Hartkornet og Bygningernes Assuranceværdi, forsaavidt de være satte i Bygningsafgift, og saa satte i Loven, hvorledes Forholdet mellem Hartkornet og Bygningernes Assuranceværdi skulde være, uden at tale om Bedriften og Folkeholdet ved Siden af. Men hvis man mener, at der er Tilfælde, hvor Forholdene ere saa eiendommelige, at der bør tages Hensyn til det store Folkehold, hvor der f. Ex. i en Fabrik eller en større Kroeiendom eller Mølle osv. findes mange arbejdsdygtige Mennester i Forhold haade til Bygningernes Assuranceværdi og Hartkornet, og at der derfor maade præfereres noget mere Snekastningsarbejde, kunde man jo søge at finde en bestemt Regel dertil til Veiledning for de kommunale Autoriteter ligesom ogsaa til Veiledning for Kommunernes Beboere. Den Uklarhed og Bilkærlighed, der fremkommer, vil netop blive tydelig, naar man tager Hensyn til, hvad den høitæredede Indenrigsminister gjorde opmærksom paa i Begyndelsen af sine Udtalelser til mig. Han bemærkede meget rigtigt, at naar Arbejdet udføres for Penge, kommer man ind under de almindelige Regler. Ganske rigtigt, men naar man ikke udfører det for Penge, men i Naturalarbejde, kan Reglen, saaledes som den bliver givet og formodentlig ogsaa bliver udført i Pragis, føre til et Resultat, der i Virkeligheden er meget forskjelligt fra, naar det udføres for Penge. Men det er ikke rigtigt. Er det retfærdigt og billigt, at Folk betale en vis Portion af de kommunale Udgifter, naar man er gaaet ind paa, hvad jeg for Røtteds Skyld vil kalde Citationsystemet, kan jeg ikke forstaa, at det er retfærdigt og billigt, at der betales i et ganske andet Forhold, naar der præfereres Naturalarbejde i Stedet for, at Arbejdet ud-